

isto doba ili odmah nakon taloženja vapna i to uplivom životne djelatnosti raznih nisko ustrojenih bilina ili životinja. Dolomiti imaju se prema tomu smatrati prvotnim, a ne naknadno preobraženim kamenjem. To bi nam i bolje rastumačilo činjenicu, da su dolomiti često izmjenično vrstani sa vapnencima i to ne samo u krednoj već i u drugim formacijama u Dalmaciji, nego li pretpostavka naknadnog dolomitizovanja nekih vapnenaca.

6. Tercijarna formacija.

Donji eocen.

Prema koncu kredne formacije povuklo se more iz područja današnjeg austrijskog primorja i to vjerojatno prama sjeveru, a prostrana slabo slana (brakična), te napokon posve slatkovodna jezera i močvare zaostale su u tim krajevima. Napokon je za vrijeme srednjeg eocena more opet ovamo dospjelo i prelilo to područje na dulja vremena. Za to i ne nalazimo naslage donjeg eocena po svoj zemlji, nego samo u nekim krajevima.

Najpotpunije razvijen je slijed naslaga donjeg eocena u Istri: najdonje eocenske naslage su tamo laporasti i glinasti, podređeno i kremenasti vapnenci, koji su na nekim mjestima prepuni foraminifera (osobito Miliolida i Peneroplis), brakičnih, kopnenih i slatkovodnih puževa i slatkovodnih vapnenih alga (Chara, Nitella). Po mjestu Kozina u Istri (Kozina-Herpelje), gdje su te naslage osobito dobro razvijene, nazvao ih je G. Stache „k o z i n a n a s l a g a m a”.

Prvobitno smatrale su se ove naslage (Stomatopsis-vapno, Characea — ili gornji foraminiferni vapnenac) pod imenom liburnijskog odjela prelaznim tvorevinama između krede i terciara. No okamenine iz ovih naslaga posjeduju već posvema lice terciarnih, a uz to one prelaze u tipične srednje eocenske naslage, pa ih prema tomu moramo pribrojiti terciaru kao donji eocen.

Ove slatkovodne naslage nisu u cijelom području austrijskog primorja jednako razvijene. U Kranjskoj, Gorici i Istri su najbolje razvijene, na kvarnerskim i dalmatinskim otocima, te u sjevernoj Dalmaciji manjkaju dijelom posvema ili su tek neznatno razvijene. Na Lošinju, Uljanu i Pašmanu ima ih do-